

kommissionen kommer med. Er det det, Venstre er så optaget af?

Hr. Erik Larsen siger også, at nu skal der gøres noget ved virksomhedernes sociale ansvar, og at der f.eks. skal være mulighed for skånejob i forbindelse med sociale kapitler, og henviser til, at regeringen jo har gode kontakter til fagbevægelsen.

Jeg skulle hilse og sige, at fagbevægelsen faktisk har været optaget af at få aftalt sociale kapitler. Det har ikke skortet på fagbevægelsens interesse; det har skortet på arbejdsgivernes interesse. Der er altså to parter i en sag som denne, som handler om, hvordan man påvirker arbejdsmarkedet til at åbne sig og blive lidt mere blødt og fleksibelt i forhold til at tage folk ind, som måske ikke er så arbejdsdygtige, som man er, når man er helt ung.

Der er altså to parter på arbejdsmarkedet, vil jeg sige til hr. Erik Larsen, og det vil jeg også minde hr. Bendt Bendtsen om, for det, der undrede mig hos den konservative ordfører, var – sådan som jeg hørte det – at han var optaget af indslusningsløn. Når det undrer mig, er det jo, fordi der netop har været overenskomstforhandlinger og er indgået aftaler på arbejdsmarkedet. Og hvorfor i himlens navn skulle vi fra Folketingets side fratage arbejdsmarkedets parter deres ret til og deres mulighed for at aftale løn for en bestemt gruppe? Det er altså ikke en politisk opgave; det er faktisk en aftaleopgave.

Hr. Bendt Bendtsen forsøger også at tegne et billede af overførselsindkomster som noget, man vælger, fordi man gerne vil det. Sådan hænger det jo ikke sammen, og det har hr. Erhard Jakobsen så udmærket gjort rede for. Når man bliver arbejdsløs og havner i dagpengesystemet eller i bistandssystemet, er det, fordi man bliver fyret eller aldrig får en chance for at komme ind på arbejdsmarkedet. Derfor er der nogle andre forsørgelsesmuligheder, og det skal der fortsat være, hvis vi vil betegne det danske samfund som et velfærdssamfund, og det er der faktisk nogle af os der er optaget af.

Når De Konservative hævder, at der tilsyneladende er så store overførselsbudgetter, hænger det jo netop sammen med, at der op igennem 1980'erne blev ført en politik, som passiviserede folk og udstødte dem til passiv forsørgelse, i stedet for at føre en aktiv politik, som giver folk mulighed for uddannelse og arbejde. For den eneste rigtige vej, i hvert fald den eneste anstændige vej, til at få mindsket det antal kro-

ner, vi bruger til overførselsindkomster, er faktisk at bringe folk i en situation, hvor de kan tjene til deres egen forsørgelse.

Og så en sidste bemærkning til hr. Bendt Bendtsen i et forsøg på at bringe hr. Bendt Bendtsen ud af den vildfarelse, som han tilsyneladende er kommet i, nemlig at der skal spares 4 mia. kr. på arbejdsmarkedet. Jeg vil sådan set ikke klandre hr. Bendt Bendtsen for at have fået den opfattelse, for den er der nok mange der har fået, og det er også derfor, jeg tager det op her. For rent faktisk er det sådan, at det, finansministeren har givet udtryk for, er den samlede besparelsesramme på 4 mia. kr. Der er altså ikke tale om besparelser på 4 mia. kr. på arbejdsmarkedspolitikken.

Det Konservative Folkeparti er også meget optaget af den lange dagpengeperiode. Den har både hr. Frank Dahlgaard og hr. Bendt Bendtsen været optaget af. Her vil jeg godt minde om, at op igennem 1980'erne, da vi altså havde en regering med en anden farve og en anden sammensætning end den, vi har nu, var dagpengeperioden 10 år! I dag er den 7 år, og det er, fordi vi gerne vil en dagpengereform og en arbejdsmarkedsreform, der bringer folk væk fra dagpengesystemet og over i beskæftigelse. Med det vil jeg bare signalere, at længden af dagpengeperioden for så vidt er underordnet, hvis man kan bringe folk i beskæftigelse, og det er det, hele regeringens projekt går ud på. Men jeg vil erindre om, at dagpengeperioden faktisk var længere under den borgerlige regering, end den er nu.

Hr. Villy Søvnald siger, at orlovsordningerne nu alligevel er noget underligt noget, og spørger, om de nu er så gode.

Jeg synes altså, det må være meget svært at bevare pessimismen i forhold til orlovsordningerne, når der i 1994 faktisk var 120.000, der påbegyndte en orlov!

Jeg synes også, det er meget svært at oprettholde pessimismen, når vi nu har fået gennemført, at to af orlovsordningerne fra at være forsøgsordninger er blevet til permanente ordninger.

Både beskæftigede og ledige på uddannelsesorlov kan dermed få mulighed for at dygtiggøre sig med en sats på 100 pct. af de maksimale dagpenge. Og det er en ordning for alle, vil jeg gerne sige til Enhedslistens ordfører, som ligesom gav udtryk for, at den ikke var for alle.

Jeg synes også, det er svært at bevare pessimismen i en situation, hvor vi kan sige til lan-